

Boreus hyemalis L.

S n e e u w v l o o .

Eene nieuwe Nederlandsche Panorpipe.

Van den heer de Vos tot Nederveen Cappel te Velp bij Arnhem ontving ik een vrouwelijk exemplaar dezer soort, door hem op 12 Maart 1901 aldaar gevangen. Dr. J. Th. Oudemans was zoo goed het diertje op de wintervergadering der Ned. Ent. Vereeniging te Utrecht te bestemmen. De kenmerken zijn: Kop snuitvormig, vleugels rudimentair, bij den man lichtbruin, priemvormig opstaande, bij het wijfje zeer kort, tegen het lijf aangesloten. Lichaam bronsachtig bruin. Bijvoegen ontbreken; oogen bolvormig. De man heeft geene schaar, zooals de echte schorpioenvliegen; het wijfje bezit eene legboor. Lengte 3—4 millimeter.

Deze dieren komen in October en Maart voor op mos en worden ook wel op smeltende sneeuw gevonden. Voedsel onbekend. Waarschijnlijk vallen zij bij het zeven dikwijls in handen van coleopterologen, worden dan wellicht aangezien voor jonge krekels en met mijten, spinnetjes en dergelijke als waardeloos ongedierte weggevoerd.

Mr. Herman Albarda vermeldt *B. hyemalis* als voorkomende in Rijn-Pruissen en Westfalen. Ook is de soort gevonden in België, bij Brussel.

H. W. VAN DER WEELE.

Brephos parthenias L.

I n H o l l a n d .

Op 13 Maart 1903 in de Waalsdorpsche duinen bij 's Gravenhage eene excursie makende, ving ik aldaar een mannelijk exemplaar der bovengenoemde vlindersoort dat om dennen vloog. In de vlucht herinnert het dier aan *Bupalus piniarius* L. waarvoor ik het dan ook op het eerste gezicht hield, doch ik herinnerde mij

dadelijk dat die soort niet zoo vroeg in het jaar voorkomt, maar alleen in Juni en Juli.

Brepkos parthenius is tot dusverre in Nederland alleen in Friesland en Gelderland waargenomen. De vliegtijd is Februari en Maart. Als voedsel der rups worden berken, eiken en beuken opgegeven.

Idem.

Over het kweeken uit het ei van *Dendrolimus* (*Bombyx*) *pini* L.

Van dezen in ons land steeds zeldzamen vlinder, kweek ik thans voor de tweede maal een broedsel uit het ei op. De opgedane ondervindingen zijn allicht de moeite van het mededeelen waard, vooral omdat deze soort als rups overwintert en het bekend genoeg is, dat de soorten, die dat doen, niet tot de gemakkelijkste in de cultuur behooren.

In Augustus van het jaar 1902, vond ik op Schovenhorst, gemeente Putten op de Veluwe, een paartje van onzen «Dennenspinner». Het wijfje legde in de daarop volgende 14 dagen een niet zeer groot aantal eieren, dat ik op een 80 begroot, doch niet geteld heb. De eieren werden verspreid gelegd. De rupsen kwamen in September uit en werden door mij in de bekende lampeglazen gekweekt, later op een in eene serre geplaatst dennetje in kuip; dit, om beter het oogenblik te kunnen vaststellen, waarop de dieren zich naar beneden zouden begeven, om eene plaats ter overwintering op te zoeken. In de vrije natuur overwinteren zij namelijk onder het mos, dat gewoonlijk in oudere dennenbosschen den bodem bedekt. In October begonnen sommige rupsen onrustig te worden en vond ik er telkens op den grond kruipen, waaruit ik besloot, dat thans het oogenblik gekomen was, waarop zij zich ter overwintering gereed maakten. De wijze te beschrijven, waarop ik haar daartoe in staat stelde en die met succes bekroond werd, is het doel dezer mededeeling.

Eenige jaren geleden, toen ik ook een dergelijk broedsel bezat,